

Szénási Miklós

Akiket elképzeltünk annak idején

A régi kép fekete-fehérben őrizte meg az időt,
ami nincs többé, mert ami volt, az nem lehet újra.

Öt lány ül a járda szélén, öt gimnazista,
hajukban virág, a mosoly természetes.

Természetesen még fogalmuk sincsen arról,
holnap vagy jövőre mi lesz.

Vannak elképzeléseik, szeretnének
szeretni, moziba menni, sétálni a napon.

Belekóstolni abba, milyen a felnőttek élete,
és nem számolni azzal, amivel ilyenkor még felesleges,

hogyan az idő nem egy vonal, nem is félegyenes,
hanem konkrét szakasz: van eleje és vége is.

Azok vagyunk ma, akiket elképzeltünk annak idején? Nem tudom.
Emlékszel, mikor készült a fotó, és kinek a kezében volt a gép?

Tudod, milyen gyorsan szaladtak a napok azelőtt is, azután is?
Most merre jársz? Milyen zenére ébredsz reggel?

A mosogató üres, vagy a tegnapi esti tányérra ömlik a víz?
Amikor kinézel az ablakon, fákat láatsz? Házakat?

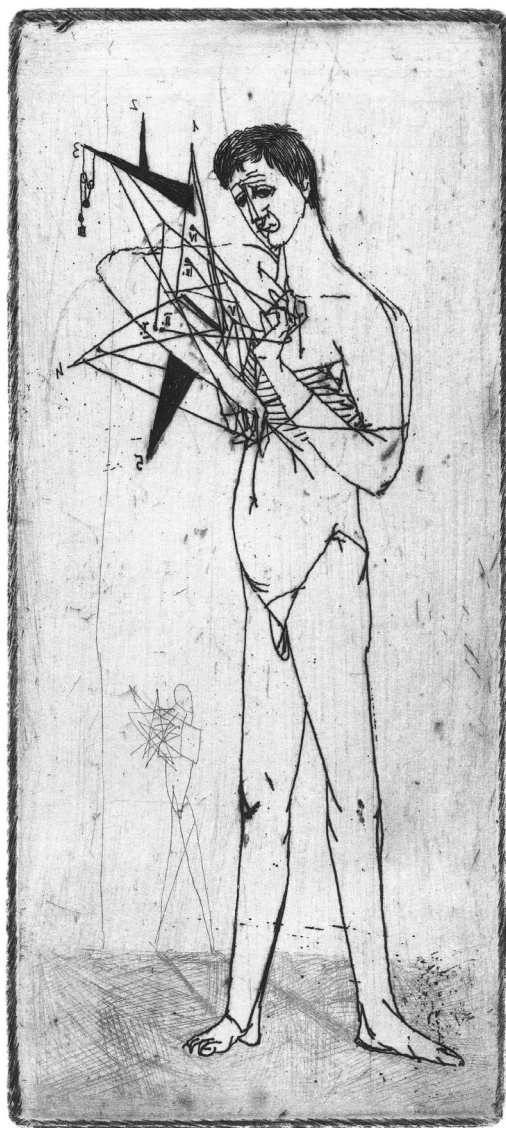
Milyen évszakban érzed magad igazán otthon?
Hordasz még karórát?

Vagy a telefonod őrzi az összes adatot, amire bankban,
orvosnál vagy a gyerek iskolájában szükséged lehet?

SZÉNÁSI MIKLÓS (1967) Debrecenben lapszerkesztőként és újságíróként dolgozik. Verset és prózát is ír. Egyik szerzője a *Merész férfiak szárnyakkal* című darabnak. Fontosabb könyvei: *Faustus tanársegéd úr*, *A kert*, *Boszorkányos széphistória*.

Ez is csak egy nap, örülök, hogy ismerlek, hogy ismersz,
hogy itt vagyunk, hogy február van, és ilyenkor már lehet sejteni:

lesz majd tavasz is, és ragyogni fog a nap, mert az a dolga,
és hagyja, hogy árnyékunk nagyra nőjön újra.

Kondor Béla: Akt konstrukcióval (rézkaric, 130x57 mm, 1958)

2/10

Kondor